

[Hagen Hagensen.]

kommet for tidligt, idet det må tages med ind i overvejelserne af de øvrige forhold, der senere kommer til drøftelse af ligningsmæssig art.

Når jeg har sagt det, vil jeg dog gerne i anledning af det ærede medlem hr. Peter Nielsens og den højtærede finansministers bemærkninger tilføje, at jeg finder, at vi har måttet vente alt for længe på forslaget om særbeskatning og andre forslag, der knytter sig dertil. Det tyder næsten på, at den siddende regering slet ikke var klar over, at den skulle være regering efter den 22. september i år. Der blev sagt i fjor, da vi behandlede ligningsloven, at det var den største og første opgave, vi skulle i gang med i det folketingsår, vi nu er i, og vi har faktisk til dato næsten intet set herom. Jeg finder det urimeligt, at det skal udskydes på ny; det kunne for mig at se for længst have været gjort færdigt, således at man kunne være kommet i gang med en behandling heraf. Betænkningen om sambeskatning har for længst passeret årsgrænsen, og jeg må mene, at der har været så rimelig tid til at udarbejde tingene, at vi også kunne have ventet, at de havde foreligget til behandling i efteråret her i det høje ting. Jeg tror faktisk, at man da med lyst ville være gået i gang med opgaven for at se at få klaret begyndelsen til det, der skulle være en skattereform her i landet.

Axel Sørensen: Begrundelsen for de fradrag, som foreslås i det foreliggende lovforslag, er, at der bør finde en pristalsregulering sted, og set på baggrund af en del pristalsreguleringer, der har fundet sted her i tinget i de senere dage, kan man vel sige, at det er et synspunkt, som det kan være rimeligt at optage i et lovforslag på nuværende tidspunkt. Men der er også hensynet til den ligningslov, hvorefter skatteligningen skal finde sted for det kommende skatteår, og som for længst er gjort færdig her i folketinget. Vi må erkende, at der er forskellige ting, som den højtærede finansminister

måske også vil komme med forslag om, men det må så først få virkning for efterfølgende skatteår.

Nu har altså forslagsstillerne begrundet dette lovforslag, og man kan jo så spørge, om dette lovforslag er til udvortes eller til indvortes brug, om det er fremkommet for at tilfredsstille vælgerne, eller det har saglighedens præg; man kan vel sige, at det er en blanding af begge dele.

Der er altså problemer, men det radikale venstre vil mene, at det, der her er fremsat forslag om, kan danne grundlag for en drøftelse. Jeg vil dog gerne sige, at man efter min opfattelse skal være en lille smule forsigtig med at forhøje fradrag, samtidig med at man ønsker en ny skattereform, der, hvis den gennemføres efter enkeltes ønsker, kan komme til at gå i retning af en forenkling, og hvis den gennemføres fuldt ud efter disse tanker, bliver der næppe brug for disse fradrag, der måske så må falde bort.

Vi skal også huske på, at der er et problem vedrørende hustruindtjening i ægtefælles bedrift; i sådanne tilfælde sker der i dag ikke noget fradrag i den fælles indtægt, som hustruen er med til at bringe op til de sidste beskatningskroner, når den fremkommer på selvangivelsen. Ved en forhøjelse af hustrufradraget som forslaget i det foreliggende lovforslag ville man yderligere vanskeliggøre forholdene for disse hustruer, som bidrager til den fælles indkomst.

Ud fra disse betragtninger vil mit parti give udtryk for en venlig indstilling over for de ting, som er nævnt i lovforslaget, men vi mener, at de bør indgå i den almindelige drøftelse af videregående art om en skattereform, som må blive aktuel i den kommende tid.

Johan Asmussen: Når det drejer sig om et lovforslag som det foreliggende, er det noget vanskeligt at overholde forretningsordenens § 11, der jo i den senere tid med megen berettigelse er blevet et omkvæd fra det høje formandssæde.

Selve lovforslaget er naturligvis en slags